

Η Παγκόσμια επανάσταση της επιστήμης
πληροφοριών και επικοινωνιών, και ο ρόλος τους στη
μετάβαση προς το αντιπροσωπευτικό δημοκρατικό
πολιτικό σύστημα

Νικόλαος Α. Μωραΐτης. Ph.D.

Πολλοί άνθρωποι σταμάτησαν να ατενίζουν πλέον την υπόσχεση και τον κίνδυνο του μέλλοντος. Φαίνεται θολό εάν μια νέα μέρα, στο ημερολόγιο θα σηματοδοτούσε, πραγματικά, μια νέα εποχή στην παγκόσμια ιστορία.

Η εποχή μας ακόμη δεν έχει όνομα. Η αλήθεια είναι ότι φεύγουμε από αυτήν την εποχή που βρισκόμαστε σήμερα, και η ανθρωπότητα οδεύει προς ένα νέο σύστημα που θα αλλάξει το ανθρώπινο γίνεσθαι, τους πολιτισμούς, τις κοινωνίες, τις οικονομίες, τις αξίες, τον τρόπο ζωής, θα τερματίσει τις αποστάσεις και θα μεταβάλλει τις αποφάσεις των ανθρώπων για το που θα εργαστούν και που θα ζήσουν. Η ιστορία κινείται με ρυθμούς ταχύτερους από ότι είχαμε μέχρι τώρα συνηθίσει. Ζούμε μια εποχή εκρηκτικών αλλαγών, μπαίνουμε σε μια Τρίτη μεγάλη τεχνολογική, οικονομική και κοινωνική επανάσταση που θα διαμορφώσει το νέο παγκόσμιο σύστημα. Καμία περιοχή του κόσμου και καμία αρένα της πολιτικής δεν θα είναι απρόσβλητη από τις νέες εξελίξεις της νέας τροχιάς της ανθρωπότητας. Οι φάσεις του νέου συστήματος που βρίσκεται εν τη γενέσει του, μέσα στο στάδιο της εξελικτικής πορείας της ιστορίας, περιγράφουν πλήρως αυτή την περίοδο της μετάβασης. Αφήνουμε κάτι πίσω, αλλά δεν έχουμε ακόμη επαρκή εμπιστοσύνη για το μέλλον για να μπορέσουμε να προβλέψουμε προς τα που κατευθύνονται οι διεθνείς σχέσεις. Οι γρήγορες αλλαγές που σαρώνουν την παγκόσμια πολιτική θέτουν μια μεγάλη πρόκληση προς αυτούς που την ασκούν, και προς τους επιστήμονες. Δεν υπάρχει σήμερα κάποια γενική

συμφωνία για το ποιες διαστάσεις της παγκόσμιας πολιτικής θα εμφανιστούν στο προσκήνιο αυτόν τον αιώνα, χωρίς κάποιο ιδιαίτερο θέμα που θα μπορούσε, σαν κίνητρο, να συγκροτήσει την σκέψη περί διεθνών σχέσεων όπως π.χ., ο ψυχρός πόλεμος.

Αυτό που είναι αδιαμφισβήτητο, είναι η αντικατάσταση κάθε συστήματος από ένα άλλο. Η εξέλιξη της ιστορίας της ανθρωπότητας διέρχεται μέσα από μια διαλεκτική διαδικασία: Γέννηση, ωρίμανση, εξάντληση και θάνατος. Η εξέλιξη αυτή φαίνεται καθαρά κατά τη μετάβαση από τις κοινοβιακές κοινωνίες στις δουλοκτητικές, τις φεουδαρχικές και, αργότερα, στις καπιταλιστικές. Τα συστήματα που εμφανίζονται σε κάθε εποχή διέρχονται από μια διαδικασία γέννησης και παρακμής. Είναι μια διαδικασία ευκρινής και συστηματική. Η αντικατάσταση κάθε συστήματος από ένα άλλο αποτελεί απαραίτητο νόμο της φύσης.¹

Σε κάθε ιστορικό στάδιο ένα πιο βιώσιμο υποκατάστατο του ήδη υπάρχοντος συστήματος εμφανίζεται σε πρωτογενή μορφή πολύ πριν την καταστροφή του προκατόχου του. Πράγματι, είναι η βαθμιαία ανάπτυξη της διάδοχης κατάστασης μέσα στα σπλάχνα του παλαιού συστήματος που επιφέρει τη σταδιακή εξάντληση του τελευταίου και είναι η γέννηση του νέου αυτού και σφριγηλού διαδόχου (η επανάσταση) η οποία σηματοδοτεί το θάνατο του παλαιού πλαισίου.

Αν ο καπιταλισμός έχει μετατραπεί σε ένα σύστημα που στερείται αυτο-ελέγχου, τότε έχει, όπως και οι προκατόχοί του, δημιουργήσει έναν επίσης πιο αποτελεσματικό διάδοχο που πολλοί καπιταλιστές είναι υποχρεωμένοι να γαλουχήσουν, και ο οποίος θα μπορέσει να διατηρήσει την επιβίωσή τους. Από τη στιγμή που έχει τεθεί αυτή η ερώτηση, πρέπει να δοθεί μια απάντηση.

Για να διατηρήσουν τη ανταγωνιστικότητά τους οι καπιταλιστές είναι προφανώς αναγκασμένοι να δημιουργήσουν «μια ενοποιημένη παγκόσμια καταναλωτική κοινωνία» στην οποία όλοι θα έχουν την δυνατότητα να είναι αγοραστές και πωλητές αγαθών και εργασίας (υπηρεσιών), ενώ το κόστος θα είναι το μόνο πράγμα που θα προσδιορίζει το ποιος αγοράζει η πωλεί, τι και σε ποιον.

Όταν οι καπιταλιστές έκαναν αυτό το φυσικό και αναγκαίο βήμα, άνοιξαν το κουτί της Πανδώρας. Μέσα στα σπλάχνα του αστικού συστήματος εκκολάπτονται τα σπέρματα της καταστροφής του: Το νέο σύστημα που βρίσκεται εν τη γενέσει του. Και αυτό γιατί η ολοκληρωμένη παγκόσμια κοινωνία που οι καπιταλιστές κτίζουν με αμυντικό τρόπο, μπορεί να λειτουργήσει μόνον σε συνάρτηση με την ολοένα και πιο

εξελιγμένη υψηλή τεχνολογία. Όπως, τα Global Positioning Systems (GPS), ρομποτικά μηχανήματα, οι υπολογιστές, το Διαδίκτυο, η ευρυζωνική, τα Bluetooth, κ.λπ.». Η ακαταμάχητη πορεία του καπιταλισμού προς την πλανητικοποίηση της αγοράς προχωρεί με άλματα τα οποία δύσκολα εμποδίζονται. Οι τεχνολογικές εξελίξεις, η επανάσταση της πληροφορίας και πολύ σύντομα το σύστημα της κατανόησης φωνής και η οπτική τεχνολογία θα επηρεάσουν την επαγγελματική και προσωπική ζωή μας, την πολιτική, την εργασία και την οικογένεια σ' όλο τον κόσμο.

Οι προσωπικοί υπολογιστές και ο «ασύρματος κόσμος» των κινητών τηλεφώνων διευκόλυναν την επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων σε όλες τις περιοχές του πλανήτη. «Περισσότερο από το 50% του παγκόσμιου πληθυσμού έχει πρόσβαση σε κινητά τηλέφωνα (5 δισ. Χρηστών) και του Διαδικτύου (2 δισ.). Αυτοί οι άνθρωποι επικοινωνούν εντός και εκτός των συνόρων, σχηματίζοντας πραγματικά κοινότητες που δίνουν ισχύ στους πολίτες».1

Το αποτέλεσμα της διεξοδικής παγκόσμιας χρήσης του Διαδικτύου είναι η δημιουργία του κυβερνοχώρου, μια παγκόσμια λεωφόρος πληροφοριών που επιτρέπει στους ανθρώπους παντού να επικοινωνούν ελεύθερα καθώς μπαίνουν στο Διαδίκτυο, να ανταλλάσσουν μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και να συμμετέχουν σε δικτυακούς τόπους κοινωνικής δικτύωσης. Ο αυξανόμενος αριθμός χρηστών του Διαδικτύου προωθεί μια πολιτιστική επανάσταση, δίνοντας για πρώτη φορά στον περισσότερο κόσμο πρόσβαση σε ανεξέλεγκτες πληροφορίες. Αυτή η όψη της εξέλιξης ξεπερνά τα σύνορα και σπάει τα εμπόδια. «Αποτελεί το θεμέλιο ενός μικρότερου, συρρικνωμένου και πιο επίπεδου κόσμου και προωθεί μια συναρπαστική νέα εποχή παγκόσμιας διασύνδεσης που θα εξαπλώνει τις ιδέες και τις καινοτομίες σε όλο τον κόσμο πιο γρήγορα από ποτέ».2

Ο υπολογιστής και το Διαδίκτυο έχουν ήδη αποδείξει, αν και αποτελούν το απαραίτητο εργαλείο για τον καπιταλισμό, ότι η υψηλή τεχνολογία είναι επίσης μια επαναστατική απειλή, γιατί ζώντας και εργαζόμενοι σε αυτόν τον κόσμο της υψηλής τεχνολογίας, οι άνθρωποι έχουν πλήρη δικό τους έλεγχο και ελευθερία της ζωής τους.

Επιπλέον, όπως αναφέρει ο ιστορικός Nial Ferguson: «Τα κοινωνικά δίκτυα ενδέχεται να προωθήσουν τη δημοκρατία, αλλά και να ενδυναμώσουν τους εχθρούς της ελευθερίας». 3 Οι κριτικοί διαμαρτύρονται ότι το αυξανόμενο ηλεκτρονικό δίκτυο δημιούργησε μια νέα παγκόσμια κατάσταση. Σε ένα τέτοιο κόσμο, μπορεί κανείς να αποκρύψει την

αληθινή ταυτότητά του, η οποία απειλεί να διευκολύνει τις δραστηριότητες διεθνώς οργανωμένων εγκλημάτων και τρομοκρατικών ομάδων: «Τα πιο καταπιεστικά καθεστώτα και βίαιες διακρατικές ομάδες στον πλανήτη χρησιμοποιούν αποτελεσματικά την τεχνολογία για να στρατολογήσουν νέους ανθρώπους, να τρομάξουν τον τοπικό πληθυσμό και να απειλήσουν τους δημοκρατικούς θεσμούς».4

Η υψηλή τεχνολογία που γράφει τα πιο περίπλοκα λογισμικά προγράμματα του καπιταλισμού, χρησιμοποιεί ένα «λογισμικό ανοικτής αρχής» που ονομάζεται Linux. «Τα ανοικτής αρχής λογισμικά προγράμματα, γράφει ο Steven Johnson «κλίνουν σε μεγάλο βαθμό προς την κατεύθυνση της ελευθερίας: Κανείς δεν είναι ο αποκλειστικός κύριος του κώδικα πίσω από το Linux, χιλιάδες έχουν συνεισφέρει σε αυτό,» και «το λογισμικό γίνεται όλο και πιο εξελιγμένο με την πάροδο του χρόνου».5

Η υψηλή τεχνολογία του κόσμου της ελευθερίας, της συμμετοχής και της κοινής χρήσης, υποστηρίζει ο Johnson, όχι μόνον δεν αγγίζει τη ζωή κάποιων ανθρώπων, αλλά, ο καθένας απορροφάτε μέσα σε αυτό, και η διατήρηση της κοινωνικής ύπαρξης του καθενός εξαρτάται όλο και περισσότερο από τη συνέχιση της εξέλιξής της.

Το 1999, ο Αμερικανός Shawn Fanning συνέβαλε στο να τεθούν τα θεμέλια του μετα-καπιταλιστικού συστήματος. Στόχος του Fanning ήταν να δώσει την δυνατότητα στον καθένα που διαθέτει έναν υπολογιστή και έχει μια μικρή γνώση υψηλής τεχνολογίας να μπορεί ελεύθερα να κατεβάσει και να διανέμει μουσική. Αν και το αρχικό Napster γρήγορα ξεχάστηκε, άλλα «ισάξια» εξίσου γρήγορα προγράμματα το αντικατέστησαν, όπως τα: iMesh, Morpheus, Limewire, BearShare και Kazaa.

Έπειτα, υπάρχει η «Wikipedia, «Εγκυκλοπαίδεια του λαού» που γράφεται και διορθώνεται ελεύθερα από τον καθένα που έχει πρόσβαση στο διαδίκτυο και το ενδιαφέρον για ένα συγκεκριμένο θέμα.

Οι σχετικές αλήθειες της Wikipedia είναι καθορισμένες όχι μέσα από τους «όρους αρχών» ή ατόμων με κατεστημένα συμφέροντα. Το τι καθορίζει αν μια δεδομένη αλήθεια της Wikipedia θα κρατήσει, και για πόσο χρονικό διάστημα, θα εξαρτηθεί από το ποσό των υλικών αποδείξεων και συλλογιστική λογική της που μπορεί να προσφέρουν οι υποστηρικτές της.

Η ιστοσελίδα YouTube επιτρέπει σε οποιονδήποτε, οπουδήποτε, να μοιράζεται ελεύθερα τις συνδέσεις της δικής τους βιντεοκάμερας με την παγκόσμια κοινότητα, επιτρέποντας σε κάθε επιμέρους θεατή, όχι σε εταιρεία, να καθορίζει τι είναι ευχάριστο ή δυσάρεστο, ή σημαντικό από

πολιτική άποψη. Οι υποστηρικτές πιστεύουν ότι τα πλεονεκτήματα της παγκόσμιας επανάστασης των επικοινωνιών είναι μια ευλογία για την ανθρωπότητα. Όταν οι άνθρωποι σε 3 όλο τον κόσμο συνδέονται μέσω της επανάστασης στις ψηφιακές επικοινωνίες, οι κοινές πληροφορίες ωθούν την ανθρώπινη ανάπτυξη και παραγωγικότητα. Οι ίδιοι θεωρούν επίσης ότι η παγκόσμια ψηφιακή επανάσταση δημιουργεί πολλές θετικές πλευρές: μειώνοντας την εξουσία των καταπιεστικών δικτατόρων, επιτρέποντας στις μικρές επιχειρήσεις να ανταγωνίζονται σε παγκόσμιο επίπεδο, ενισχύοντας τους υπερεθνικούς ακτιβιστές να ασκούν μεγαλύτερη επιρροή και προσφέροντας ευκαιρίες για μια ποικιλία φωνών και πολιτισμών. Για παράδειγμα, το 2011, μέσω της χρήσης τεχνολογιών πληροφορικής, όπως το Twitter, το Facebook και το διαδικτυακό βίντεο YouTube, οι Αιγύπτιοι μπόρεσαν να διοργανώσουν διαδηλώσεις διαμαρτυρίας, να καταγράψουν τις εικόνες της καταπίεσης στον κόσμο και να κάνουν ένα ψηφιακό το κίνημα των ανθρώπων για ελευθερία.

Το 2003, Ιδρύθηκε το MySpace το οποίο δίνει την δυνατότητα στους χρήστες να συνδεθούν με άλλους ανθρώπους σε άλλες πόλεις, και χώρες, που έχουν παρόμοια ενδιαφέροντα και να ανταλλάξουν ελεύθερα φωτογραφίες, μουσική, κ.λπ. Το MySpace έχει τώρα πάνω από 300 εκατομμύρια χρήστες. Η τάση αυτή επιταχύνεται με την ταχεία διάδοση των iPods, των text messaging και του Twitter, το οποίο «κατάφερε να ξεπεράσει τα βασικά άμεσα μηνύματα και την κοινωνική δικτύωση».6 Σε χώρες όπου η κάθε κυβέρνηση περιορίζει την πρόσβαση σε κοινωνικά μέσα, όπως η Κίνα, έχουν δημιουργηθεί ιστότοποι «copycat» για την επικοινωνία. Προστίθεται η τεράστια δημοτικότητα των «podcast,» τα οποία επιτρέπουν στους χρήστες να δημιουργούν δικά τους κανάλια ιστότοπων και να μοιράζονται multimedia versions από νέα uploads με χρήστες σε όλο τον κόσμο και ιστότοπους κοινωνικής δικτύωσης όπως το Facebook, το οποίο επιτρέπει στους χρήστες να μοιράζονται πληροφορίες με τους φίλους και τους συνεργάτες τους.

Το Facebook, εκτελεί επίσης δωρεάν, τις ίδιες βασικές λειτουργίες, έχει περίπου 60 εκατομμύρια χρήστες, και αναπτύσσεται με ταχύτητα.

Με χιλιάδες διαθέσιμες ιστοσελίδες / blogs που ανήκουν στον αριστερό, δεξιό ή φιλελεύθερο χώρο οι χρήστες του Διαδικτύου μπορούν να παρακάμπτουν τις εθνικές / διεθνείς ειδήσεις των μεγάλων μέσων ενημέρωσης, και να πληροφορούνται τις ειδήσεις που εκπροσωπούν τις εμπειρίες και τα ενδιαφέροντα των ανθρώπων που τις κοινωνούν ως

προσωπικές μαρτυρίες και όχι ως ειδήσεις που «φιλτράρονται» από στελέχη επιχειρήσεων, ή από πολιτικούς εκπροσώπους των ελίτ.

Παρομοίως, τα διαδικτυακά κοινωνικά δίκτυα, όπως το Facebook, το οποίο έχει μέλη παγκοσμίως, υπολογίζεται ως μια τρίτη χώρα με τη μεγαλύτερη πληθυσμιακή πυκνότητα στον κόσμο και ενθαρρύνει τους χρήστες να μοιραστούν τις πληροφορίες. Στη συνέχεια, τα δίκτυα βγάζουν τα δεδομένα (data) σχετικά με τις προσωπικές προτιμήσεις των μελών τους.⁷ Google, Yahoo. Μέσα από αυτές, οι χρήστες υπολογιστών κινούνται προς την κατεύθυνση του να γίνουν οι ίδιοι ψυχολόγοι, γιατροί, δικηγόρους, κ.λπ.. Επαγγελματικές και μη επαγγελματικές συμβουλές και βοήθεια είναι άμεσα διαθέσιμες δωρεάν ή με χαμηλό κόστος σχεδόν για κάθε θέμα. Οι χρήστες του Διαδικτύου μπορούν επίσης να αγοράσουν κάθε είδους εμπορεύματα, περιλαμβανόμενων και των συνταγογραφούμενων φαρμάκων.

Ότι ισχύει για τη μουσική, το ίδιο συμβαίνει, και το γράψιμο. Χρησιμοποιώντας ιστοσελίδες όπως τη “βάση δεδομένων για Online-line Συγγραφείς,” ο καθένας μπορεί ελεύθερα να διαβάζει ή να δημοσιεύει ιστορίες «φαντασίας και τρόμου.» Ο κατάλογος των πραγμάτων που καλεί τους ανθρώπους να εισέλθουν στον μετα-καπιταλιστικό δημοκρατικό κόσμο είναι μεγάλος και αναπτύσσεται με ταχύτητα.

Υπάρχει το Skype, το οποίο επιτρέπει στους χρήστες να πραγματοποιούν δωρεάν τηλεφωνικές κλήσεις μέσω του Διαδικτύου.

Υπάρχουν επίσης οι «surveying” συσκευές GPS που καθιστούν δυνατό για τους ιδιοκτήτες ακινήτων να κάνουν τα δικά τους τοπογραφικά.

Ακόμα και «στο όνομα της εθνικής ασφάλειας, οι κυβερνήσεις αναπτύσσουν επίσης εκτεταμένα συστήματα επιτήρησης που παρακολουθούν διακριτικά τις δραστηριότητες, πολλά από αυτά σε δημόσιους χώρους. Ένα παράδειγμα είναι το πρόγραμμα επιτήρησης υψηλής τεχνολογίας στην Κίνα, γνωστό ως «Golden Shield», το οποίο μπορεί να εντοπίσει τη διαμαρτυρία και να δώσει τη δυνατότητα στην κυβέρνηση να την αντιμετωπίσει πριν μετατραπεί σε μαζικό κίνημα. Χρησιμοποιώντας την τεχνολογία παρακολούθησης ατόμων ο στόχος είναι να δημιουργηθεί ένα ενιαίο πανεθνικό δίκτυο, ένα ολοκληρωμένο σύστημα που θα μπορεί να εντοπίζει και να αναγνωρίζει όποιον εισέρχεται στο εύρος του». ⁸

Όπως συμβαίνει, μέσα από την διαλεκτική διαδικασία, με το νέο τεχνολογικό και οικονομικό του αντίστοιχο να εξελίσσεται προς το μέλλον, έτσι και το νέο πολιτικό σύστημα που βρίσκεται μέσα στο παλαιό

ολιγαρχικό θα πρέπει και αυτό να μεταβεί στο αντιπροσωπευτικό. Το νέο πολιτικό σύστημα που προσπαθεί να έλθει στο φως θα ήταν καλύτερο να το περιγράψουμε ως ένα αντιπροσωπευτικό πολιτικό σύστημα. Θα χαρακτηρίζεται από την συμμετοχή του λαού να καθίστανται εντολέας μιας εντολοδόχου και ανακλητής εξουσίας. Η αλλαγή του πολιτικού συστήματος θα γίνει με το διαδίκτυο. Οι νέες συνθήκες θα οικοδομήσουν το νέο πολιτικό σύστημα δια μέσου του internet. Μέσα από το διαδίκτυο θα μπορέσει να μπει ο λαός στην πολιτική, να γίνει πολιτικός θεσμός, και να συναποφασίζει ως εντολέας για το συμφέρον της πατρίδας και την τύχη ενός ολόκληρου λαού.

Ιδιαίτερα σημαντικό θεωρείται, ότι οι πολιτικοί επιστήμονες στις Η.Π.Α. πληροφορούν τους φοιτητές τους ότι η μελλοντική τύπου δημοκρατία θα προέρχεται από την Αθηναϊκή δημοκρατία των κλασικών χρόνων, στην οποία οι πολίτες διατηρούσαν σε μεγάλο βαθμό τον έλεγχο της πολιτικής τους ζωής και δεν ήταν υπό τον έλεγχο αντιπροσώπων.

Καθηγητές επισημαίνουν ότι, αυτό που ορίζει την Αθηναϊκή δημοκρατία ως σημείο αναφοράς, είναι το ότι όσοι κατείχαν την ιδιότητα του πολίτη μπορούσαν να ελέγχουν τη ζωή τους πιο ολοκληρωμένα από ότι εμείς σήμερα. Το νομοθετικό σώμα της δημοκρατίας, η Βουλή των τριακοσίων, απαρτιζόταν από πολίτες που δεν έκαναν καριέρα πολιτικού. Υπηρετούσαν την πόλη από τη θέση του νομοθέτη για μια διετία και μετά επέστρεφαν στις καθημερινές τους ασχολίες. Μπορούσαν να προέρχονται από οποιοδήποτε κοινωνικό στρώμα και έτσι πράγματι συνέβαινε. Τέλος κανένας από τους νόμους που είχαν ψηφίσει οι τριακόσιοι δεν είχε ισχύ αν δεν επικυρωνόταν από την Εκκλησία του δήμου, το σύνολο δηλαδή των πολιτών. Η πρακτική αυτή δεν έχει καμία σχέση με ό, τι συμβαίνει στις μέρες μας που οι νόμοι ψηφίζονται και εφαρμόζονται από επαγγελματίες πολιτικούς, χωρίς την έγκριση ή και συχνά αντίθετα προς την εκδηλωμένη θέληση της πλειοψηφίας των πολιτών. Οι επαγγελματίες πολιτικοί διατηρούνται στις θέσεις τους με την οικονομική υποστήριξη μεγάλων συμφερόντων και λόγω της απάθειας και της αδιαφορίας των μαζών (απάθειας και αδιαφορίας που αποτελούν πραγματιστικές αντιδράσεις μέσα στο παρόν σύστημα). Οι πολιτικοί επιστήμονες, αφού εξέτασαν την περίπτωση της Αθηναϊκής δημοκρατίας, αποφάνθηκαν ότι η εφαρμογή της στις μέρες μας είναι δυστυχώς αδύνατη και ότι το σύστημα που διαθέτουμε είναι το καλύτερο δυνατό υπό τις παρούσες συνθήκες. Πολιτεύματα όπως η Αθηναϊκή δημοκρατία απαιτούν περιορισμένο πλήθος πολιτών, τόσους που θα μπορούσαν να

συγκεντρωθούν σε ένα ορισμένο χώρο και να εκφράσουν δημοκρατικά τη συλλογική τους θέληση για θέματα που αφορούν όλους.

Η ειρωνεία είναι ότι η τεχνολογική εξέλιξη έχει επιτρέψει στις Η.Π.Α. να προχωρήσουν πολύ πέρα από το σημείο όπου είχε φτάσει η αρχαία Αθήνα. Καθώς αρχίζουμε να αναγνωρίζουμε την αναγκαιότητα κατάλυσης του σημερινού συστήματος, θα αρχίσουμε παράλληλα να αναγνωρίζουμε και να δημιουργούμε πολιτικές σχέσης δημοκρατίας. Επειδή οι σχέσεις αυτές θα δημιουργηθούν από τις αναπτυσσόμενες ανάγκες μας δεν είμαστε ακόμη σε θέση να τις καθορίσουμε με ακρίβεια. Παρόλα όμως αυτά μπορούμε να περιγράψουμε τα βασικά χαρακτηριστικά τους.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στο μέλλον θα εγκατασταθούν τράπεζες δεδομένων σε κάθε κοινότητα με πληθυσμό μεγαλύτερο των 2.000 ατόμων. Για να προωθηθεί ένα θέμα στον υπολογιστή θα απαιτείται μια δήλωση που θα φέρει ορισμένο αριθμό υπογραφών. Σε μια εποχή στην οποία τον πρώτο ρόλο θα παίζει η πλειοψηφία, σε κάθε άτομο θα δίνεται μία κάρτα με την οποία θα μπορεί να ψηφίζει. Κατά διαστήματα οι πολίτες θα μπορούν να επισκέπτονται κέντρα που θα είναι εξοπλισμένα με υπολογιστές (δεν παίζει ρόλο ποιο κέντρο θα επισκέπτονται επειδή όλα θα είναι συνδεδεμένα σε ένα κεντρικό υπολογιστή) και να καταθέτουν τη γνώμη τους για κάποιο σημαντικό θέμα. Ο κεντρικός υπολογιστής μπορεί να προγραμματιστεί ώστε να απορρίπτει διπλές ψήφους σε συγκεκριμένα θέματα. Μία φορά την ημέρα ή την εβδομάδα, οι περιφερειακοί υπολογιστές θα μπορούν να αποστέλλουν τα στοιχεία που έχουν συλλέξει στον κεντρικό υπολογιστή του κράτους ή της πολιτείας, ανάλογα με το θέμα, και έτσι να υπάρχει ανά πάσα στιγμή ένα αποτέλεσμα της ψηφοφορίας. Από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και τις εφημερίδες ο κόσμος θα ενημερώνεται για την πορεία της ψηφοφορίας και για τα περιθώρια που υπάρχουν πριν να ληφθεί οριστική απόφαση για το εν λόγω θέμα. Βέβαια, ο υπολογιστής θα μπορούσε να προγραμματιστεί ώστε να αποδέχεται αλλαγές της ψήφου πριν από την ημερομηνία της τελικής απόφασης. Η διαδικασία θα μπορούσε να γίνει πιο λεπτομερειακή. Η τελειοποίηση των συστημάτων “αναγνώρισης της φωνής.”⁹ θα επιτρέψουν την τηλεφωνική ψήφο και οι υπολογιστές οι οποίοι θα είναι προγραμματισμένοι στην αναγνώριση του λόγου θα μπορούν να αποφεύγουν τις διπλές ψήφους από το ίδιο άτομο.

Σε μια κοινότητα που βασίζεται στην δημοκρατία δεν θα υπάρχουν νομοθετικά σώματα και νομοθέτες. Το κοινό θα καθορίζει ακόμη και τη

γενική κατεύθυνση όλων των διοικητικών θεμάτων. Όσοι εργάζονται σε διοικητικές θέσεις θα βρίσκονται σε αυτές μόνο για ορισμένα χρονικά διαστήματα και θα υπόκεινται σε ανάκληση μέσω του υπολογιστή. Οι διοικητικοί υπάλληλοι θα επιλέγονται με βάση την εμπειρία τους, η οποία θα καθορίζεται από το κοινό που πρόκειται να εξυπηρετήσουν. Οι σημερινοί ηγέτες είναι ειδικοί με την έννοια ότι γνωρίζουν τον τρόπο να χειρίζονται το σύστημα προς το δικό τους συμφέρον, είναι εκλεπτυσμένοι και αναγνωρίζουν την αξία του χρήματος στην επιλογή πολιτικών κατευθύνσεων.

Ορισμένοι από τους ηγέτες των δυτικών χωρών έχουν κατανοήσει ότι δημιουργούνται νέου τύπου διεθνείς σχέσεις. Αυτό όμως που οι σύγχρονοι ηγέτες δεν έχουν κατανοήσει είναι ότι η ύπαρξη αυτών των νέων σχέσεων προϋποθέτει τη δημιουργία στο εσωτερικό των κρατών τους μιας νέας πολιτικής δομής αντιπροσωπευτικού συστήματος που είναι η επαναστατική αντίθεση αυτού που οι ίδιοι εκπροσωπούν. 6

Είναι γεγονός ότι, αυτό που ξεχωρίζει ιδιαίτερα, σήμερα, είναι η συνεχής αλλαγή στην τεχνολογική καινοτομία. Ο ταχύς ρυθμός ανάπτυξης της τεχνολογίας των πληροφοριών οδηγεί την νέα πολιτική να εναρμοστεί με την νέα εποχή της εξέλιξης. Η νέα εποχή θα κάνει τις σημερινές μεθόδους επικοινωνίας να φαίνονται αρχαίες μέσα σε λίγα χρόνια. Θα μεταμορφώσουν τον τρόπο επικοινωνίας των ανθρώπων καθώς και ποιες χώρες θα οδηγήσουν (και θα ευημερήσουν) και ποιες θα ακολουθήσουν. Καθώς το νέο σύστημα θα έρχεται στο προσκήνιο, θα αρχίσει να επηρεάζει και να αλλάζει τις ζωές μας με πάρα πολλούς τρόπους, οι οποίοι δεν έχουν αναφερθεί μέχρι τώρα και κάποιους από αυτούς δεν είμαστε ακόμη σε θέση να προβλέψουμε.

**Νικόλαος Λ. Μωραΐτης. Ph.D. Διεθνείς Σχέσεις-Συγκριτική πολιτική,
Εξωτερική Πολιτική των ΗΠΑ. Καλιφόρνια, U.S.A. Μάρτιος 2019
Member of International Hellenic Association (USA)**

Παραπομπές

1. Schmidt, Eric and Jared Cohen. (2010) "The Digital Disruption: Connectivity and The Diffusion of Power," Foreign Affairs (November /December), σελ. 75-85.

2. Giles, Martin, (2010) “A World of Connections.” The Economist (January 30), σελ. 3-4.
3. Ferguson, Niall. (2011) “The Mash of Civilizations: Social Networks Might Promote Democracy, but They Also Empower the Enemies of Freedom,” Newsweek (April 18), σελ. 9.
4. Schmidt, Eric and Jared Cohen, Ibid, σελ. 78.
5. Steve Johnson, “Marketplace of Ideas or Tag Sale? A review of Lawrence Lessig’s the future of ideas: The fate of the Commons in the connected world., The Nation, November 29, 2001.
6. Kutcher, Ashton. (2009) “Builders and Titans,” Time (May 11), σελ. 60.
7. Fletcher, Dan, (2010) “Friends Without Borders.” Time (May 31), σελ. 32-38.
8. Klein, Naomi. (2008) “China’s All-Seeing Eye,” Rolling Stone (May 29), σελ. 60.
9. Allison Linn, “Historic Achievement: Microsoft Researchers Reach Human Parity in Conversational Speech Recognition,” The AI Blog, Microsoft, October 18, 2016, [-https://blogs.microsoft.com/ai/historic-achievement-microsoft-researchers-reah-human-parity-conversational-speech-recognition/](https://blogs.microsoft.com/ai/historic-achievement-microsoft-researchers-reah-human-parity-conversational-speech-recognition/).

8

Πηγή.: International Hellenic Association